

Kun. Kazimiero Olšausko laiškas tėvams 9.VI.1954

Gyvenimas ir darbas Sibire, dvasiški apmąstymai.

Mama mirtė 1967-I-13

Inička,
1954m. birželio 9d.

Didžiūnai Gerbiamoji Mama,

Pagalčiau po tų mėnesių laukimo apturėjau jus
pož. laiškučius ir balandis antro ir devynioliktos die
nos. Ji mano kalbė, ji pona nepasieki velykiniai
laiška (IV.1. ir IV.29.) ir syki bandau jus parveiktinti
m. sv. Antano alaidais ir palinkėti geros sveikatos.
Mano sąvijaunta visų laisvų normalis. Dirbu ekspedi

torium: vagonais vežu to produktus ir aprangą
šitas užsiėmimas labiau patinka, negu ankstybesnė
savnyba arklidėse. Tačiau širdis nerūsi baimystelė
kodos, kad tik ten galin rasti vieto ramybės ir bū
ti kitiems naudingas. Taip ilgai būdama atskirtas
muo šventimo šaltinių, susidariau savotiškų gyvenimo
šėlių: trumpoje malda kurti savo tikėjimą ir
koncentruotis į Kristų. Atlabai jums dėkingas, kad

dvasiškai mane nemirėte ir nusejėte. Labai pa
mus pavasaris: sprogsa ir žydi nuikiai, pripildyti
paukstelių šaltėjimo. Šlovinkite, žinos, Viešpatis!
Šlovinkite, vandenys ir upės, Viešpatis! Reiktu turėti
pašto talentų, kad išreikšti tuos belaisvio beumbūno

